

An-sich a für-sich

Poznámky z dnešní diskuse (s Vaškem Němcem a Honzou Kunešem).

Problém tzv. „an-und-für sich“: rád bych byl „an sich“, ale žiji (a jsem) ve Vesmíru, který na žádné „an-sich“ není zařízen. A vůči „für-sich“, konkrétně „für mich“, chovám jistou nedůvěru. Jde daleko spíš o to, být „für den Anderen“ (resp. für die Anderen); vlastně ani jinak „být“ ve skutečnosti nelze. A tohle platí univerzálně, nejen pro mne, ani jenom pro lidi (pro člověka). Ani žádný atom není a nemůže „být“ „an-sich“, neboť nikdy není „an-sich“, nikdy nemůže být poznáván jako izolovaný od ostatních skutečností (atomů, ale nejen atomů). Zabýváme-li se myšlenkově nějakou skutečností (event. pravým jsouncem) tak, jak je „an sich“, znamená to eo ipso, že se jí zabýváme jakožto virtuální, jako modelem a nikoli jako opravdovou skutečností.

(Písek, 150525-1.)